

4 år) har haft arbejde i mindst 17 uger. For personer, der søger deltidsbeskæftigelse, gælder de samme principielle bemærkninger, som blev fremført under punkt b).

e) § 72 med den i lovforslaget foreslåede ændring. Den foreslåede stramning af arbejdsløshedslovens § 72 ses ikke at ville øge de deltidsøgendes beskæftigelsesproblemer. Der henvises i øvrigt til besvarelsen i de foranstående punkter a), b), c) og d) samt til besvarelse af spørgsmål 30.

Spørgsmål 26:

Med hvilken begrundelse har ministeren undladt at ændre betingelserne i § 41, nr. 3, litra a og b, når betingelserne for at opfylde dette krav stort set er umuliggjort for nytilkomne på arbejdsmarkedet på grund af den omfattende arbejdsløshed?

Svar:

Kravet om 5 ugers sammenhængende arbejde som betingelse for at blive optaget i en arbejdsløhedskasse, synes jeg ikke kan opfattes som et strengt krav om en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Ydelser efter arbejdsløshedsloven er arbejdsmarkedsydelse, som forudsætter en tilknytning til arbejdsmarkedet, og denne tilknytning skal efter min opfattelse også være konstateret i optagelsessituationen. Hvis kravet om en arbejdsmæssig tilknytning skal være mere end blot en illusion, finder jeg ikke grundlag for at slække på det gældende arbejdskrav i § 41.

Ad § 1, nr. 9:

Spørgsmål 27:

Hvor mange fuldtidsforsikrede med deltidsbeskæftigelse og supplerende understøttelse forventer arbejdsministeren vil blive stillet over for truslen om bortfald af den supplerende understøttelse på grund af, at de ikke kan få frigørelsesattest?

Spørgsmål 28:

Hvor mange af disse forventer ministeren vil vælge at blive fuldtidsarbejdsløse?

Spørgsmål 29:

Hvor mange forventer ministeren vil give afkald på supplerende understøttelse og fortsætte som deltidsarbejdsløse?

Svar:

I bemærkningerne til lovforslaget er det oplyst, at det administrativt vil blive præciseret, at supplerende dagpenge kun kan udbetales, når medlemmet kan fremlægge en frigørelsesattest, dvs. at arbejdsgiveren giver afkald på den ansattes opsigelsesvarsel, således at medlemmet er i stand til straks at overtage fuldtidsarbejde.

Dette vil som forudsat i spørgsmålene betyde, at en del fuldtidsforsikrede med deltidsbeskæftigelse, som i dag modtager supplerende dagpenge uden at have en frigørelsesattest, må henvende sig til deres arbejdsgiver for at få attesten udstedt.

Der findes ingen opgørelse, der viser, hvor mange medlemmer der i dag modtager supplerende dagpenge uden at have en frigørelsesattest. En sådan opgørelse ville heller ikke kunne give megen hjælp til at vurdere konsekvenserne af de ny regler i tal, fordi det tal-mæssige resultat jo afhænger helt af reaktionerne hos de enkelte arbejdsgivere og de enkelte ansatte.

Det er min forudsætning, at arbejdsgiverne er interesserede i at beholde den arbejdskraft, der kender forholdene i virksomheden, og at mange arbejdsgivere derfor vil indrette sig på de ny regler enten ved at ændre ansættelserne til fuldtidsansættelser eller ved at udstede frigørelsesattester. Det er endvidere min forudsætning, at lønmodtagernes organisationer vil støtte medlemmerne i at få forholdene bragt i orden først og fremmest gennem oprettelse af flere fuldtidsstillinger.

Jeg går også ud fra, at der vil være nogle medlemmer, som i forbindelse med de ny regler vil tage deres egne forhold op til overvejelse med henblik på, om de fortsat ønsker fuldtidsbeskæftigelse, og at der vil være nogle, for hvem resultatet bliver, at de vælger en egentlig deltidsansættelse uden supplerende dagpenge.

Uden således at kunne sætte tal på folks reaktioner er det min opfattelse, at reglerne om frigørelsesattest vil medvirke til at skabe større balance mellem antallet af deltidsansættelser og medlemmernes ønske om deltidsansættelse.